

השלושה שנכנסו לפרדס נכשלו בגול הדינים והחיצונים

דָאִיהוּ אַתְמֵר וְהָא צְפְרָא דְחֹזָא רְבָה בֶּר בֶּר חָנָה,
לְכִיפָ יְמָא דְאוּרִיתָא והנה כבר למדנו שמטטרו"ן הוא העיפור
 שראה רבבה בר בר חנה (ו) על שפט ים התורה שהוא המלכות הנקראת ים התורה,
דִיְמָא מְטֵי עַד קְרָסְוּלָזִי. וּרְיִשְׁיָה מְטֵי עַד צִית שְׁמִיא והוא
 ראה שהמלכות מגיעה עד קרסולי מטטרו"ן, הדינו שהמלכות הייתה מתלבש בו עד הנצח
 וההוד הנקראים קרטולים, וראש מטטרו"ן מגיע עד רום השמים שהוא ז"א הנקרא שמים,

* * * אור הרשב"י *

בר חנה דהוה כאול בחדרא ספרינטא וחיא חד צפורה וכוי' וכן בפרשנה פנהם בר"מ ד' רפ"ג ע"ב וויל' והוא אמר דאייהו צפרא דבר בר חנה וכוי' עוד שם בפרשנה פנהם דף ר"י ע"ב עניין ר' אלעוז בן פרת האמורא וכאללה רבותומי פתי יסור הנה ישנית ויראה כי כל דברי הרשב"י ע"ה הם ברוח הקודש והוא רואה בעניינו כל נשמות החכמים אף אותם העתידים להבראות וכמעשה שאירע גם לר' ישמעאל בברירות דפרקיו היכלות ע"ש וזה ג"כ עניין ריב"ז ע"ה שאמרו עליו שלא הניה מקרה ומשנה וכוי' והויות דאביי ורבא עם שהוא אמראים ושים לך והבן בדברים אלו. וכותב הרמ"ק שכאן ההגדה שספר רבבה בר בר חנה הם דברי חכמה מסורים לו על דרך משל ומליצה ובכך מסרים לחויל' ובכך נכתבו בשם אמןנו היו מימי קדם מסורים איש מפי איש ובאן בוחר היה כתוב בספרים ועל האין צפוף לא רמיין רבנן דימא מטי עד קרסולי

האכלת מאש הנдолה של מעלה לנזר על אחר גור דין קשה שם אין אתה אומר כן מטטרון מה עשה.

ר' עקיבא עלה בשלום וירד בשלום עליו הכתוב אומר משכני אהיריך בוי שהיה רע"ק שלם בכל מיני הלימודים וכשהגיעו לנבול שכבל האנושי א"א להגיעו אליו עמד ולא הרס לעלות אל ה' וע"כ נאמר עליו משכני אהיריך וגוי' כלומר שנמשך אחר המשך ולא נכנס לפנים מן הנבול ואף על פי שהשיג מה שהשיג אחר לא טעה בטעותיו בוי עכ"ל. וע"כ באורך בליקוטי תורה פרשת בראשית בסודם של אלו הארבעה שנכנסו לפרדס ואכטמ"ל.

(ו) ועל כך איתא בהקדמת מוהרhashז זיע"א על שער ההקדמות וויל': והנה יש מוציאי דברה על ספר הוודר באומרים כי הנה בראש הקדמת התק nomine בדף ב' ע"ב כתוב שם הוא מאמר של אותו אמרוא שהיה נקרא רבבה בר

* * * הלימוד היומי * * *

ב כדי לקבל שם את השפע, **וְלֹא אֶבְשִׁילُזْ תָּלֵת בַּיה,** משום **דְּנֶפְיִישִׁי מֵיאַ דִּילִיה,** **אֲלֹא מִשּׁוּם דְּרֶדֶיףִי מֵיאַ וְאַזְקָמוֹה** והנה שלושת החכמים האלו אין הטעם שהם נכשלו בಗל שהם נכנסו להיכלות מטטרו"ן שמיימי הוכחה שלו הם מרובים ועמוקים עד שאפשר להשיגם ומאהר שהם לא יכולים להשיגם הם נכשלו, אלא טעם הכשלתם הוא מפני שהם שם היו שותפים במחירות, דהיינו שהם היו עזים ולכך היה שם אחיזה לדינים והחיצונים שסובבים אותם ובזה הם נכשלו וכמו שכבר למדנו בפרשת פקורי רנ"ד ע"ב.

אַבְגָּג כָּלִיל לֹזַן דְּסָלְקִין לְשִׁית, **לְקַבֵּל אַתְּזֹן מַטְטָרוֹן**

אַבְגָּג כָּלִיל לֹזַן דְּסָלְקִין לְשִׁית, **לְקַבֵּל אַתְּזֹן מַטְטָרוֹן** והנה אותיות אב"ג הם כוללים את מרכיבת מטטרו"ן כי אלו אותיות אב"ג עולים למןין שש מהם בוגדים שש אותיות של מטטרו"ן. **רַבִּיעָאָה ד'**, (מלכים א יט) קול **דְּמַמָּה דְּקַהַת,** **דְּתַפְּזַן אַתִּי מְלֻכָּא.** **וְאִיהוּ אָדָם לְשִׁבְתַּעַל** **הַכְּפִיסָא** (ר"ה) והאות הרביעית שהיא אותן ד' היא בוגדר המלכות שנאמר בה 'קול דממה

אָוֹר הַרְשָׁבָ"י

הפרדים שם הוא סוד השכינה הנקראת פנימיות המרכבה שהיא בחינתן אותן ד' והיא קול דממה דקה הבאה אחר הרוח והrush ואש ובתוכה שורה הייתה שהוא אדם הרוכב על הכסא וрок רבי עקיבא נכנס בשלם ויוצא בשלם וכשה להגיעה לפנימיות המרכבה.

ומعין הגיה מבחוין שזה היה בהגדה הרבה בר בר חנה ואח"ב המעתיקים העתיקו בתוך הגירסה.

(ר"ה) וכותב הרמ"ק שאלו ה"ג חכמים לא נכנסו לעומק הסודות אלא הם נעצרו בני קל"י של רוח סערה ענן נдол ואש מתלקחת שכגדם הוא נ' אותיות אב"ג והם לא נכנסו לפנימיות

הלייְמוד הַיּוֹם

דקה' שלשם בא המלך ז"א שהוא סוד אדם שבא לשבת על הכסה שהוא המלכות בעת הייחוד.

יהוד וו"ז בצירוףiahדונה", ודרך מט"ט יורדת ההנאה לישראל ובו טעו נ' החכמים

א י"י, מים עליונים, ומים תחתוניים והנה א' בוצרת יו"י יש בה אותן "למעלה ואות י' למטה שם בוגדים ומים תחתוניים שהם סוד מ"ד ומ"ז.

دلית בינייהו אלא במלא נימא, דאייה ו', גטוי בינייהו ואין בהם אלא במלא חוט השערה אחת שהוא סוד אותן ו' הנטוי בהם, **ברקיע דאייה מבديل בין מים למים, דיה הבדלה בין נוקבא לדבורה** והוא בעין הרקיע המבדיל בין מים עליונים למים תחתוניים,

מאחר שצורך שיהיה הבדל בין המים תחתוניים שהם בסוד נוקבא לבין המים עליונים שהם בסוד דוברא. **בגין דא** (בראשית א) **ויהי מבديل** ומשום כך נאמר 'זה'

մבדיל בין מים למים, **ורזא דמלת, יהדונה** וסוד הדבר הוא שכאשר

מתחברים המים תחתוניים שבסוד מ"ז עם המים עליונים שבסוד מ"ד, אז זה יש יהוד בין ז"א שהוא סוד הו"ה לנוק' שהוא סוד אדני' ואז יש צירוףiahדונה". **מים עליונים**

וברים י' עלאה, מים תחתוניים נקבות, י' תפאה והנה המים העליונים שהוא סוד מ"ד שהוא זכר הוא האות י' הראשונה מצירוףiahדונה", והמים

תחתוניים שהוא סוד מ"ז שהוא נקבה הוא האות י' האחורה שבצירוףiahדונה". **שיות**

אתון בינייהו, בחושבן ו', דא מטרון, דאייה בין א הלימוד הימי

(רח) וואז נשאר שש אותיות בין אלו השתי אותיות י' של צירוף יאהדונה"י שם כחובן האות ו' המבדילה בין שתי אותיות י' שבאות א', והוא סוד מטטרו"ן שהוא בסוד אות ו' שבאמצעו שתי האותיות י' שבאות א', כדוגמת הרקיע שהוא בין המים العليונים לתהтонים, דהיינו שהוא סוד היסוד המחבר את ז"א עם נוק' וע"י נעשה שילוב יאהדונה"י ומטטרו"ן הוא בחינת יסוד דיצירה ודרך יורדת הנהגה לישראל, ואלו השלושה חכמים טעו בו וחשבו שיש הבדלה בין ז"א לנוק', ובעיקר טעה בו אלישע אחר, שהוא ראה שהוא כותב את זכויות ישראל ומתקבל את התפלות והמצאות (רמ"ק)♦

מבאר סוד האותיות

יעוד, יוד נקדח. ו' גָּלְגָּל ועוד יש לבאר בצורת האות א' כי הנה האות י' העליונה שבה היא בחינת נקודה שהיא בסוד המלכות והאות ו' שבה הוא סוד ו'ק שלל ידיהם מתגללות הנהגות העולם. **וְלִיתְתַּנוּעָה בָּגָּלְגָּל בְּשִׁיתְ** ספְּרִין בְּחוֹשֶׁבְן ו', **אֲלֹא בְּהָיָא נָקְדָּה** ואין שום תנועה באותו גלגול שהוא הו'ק במנין ו' אלא רק ע"י אותה נקודה של המלכות שהיא מקבלת מהם את השפע ובדי להשפיע לכל התהтонים. **וְהַהוּא נָקְדָּה אֵינוֹ יְחֻזָּא דְּכָלָא,** **וְאַסְהִידָּת עַל הַהוּא יְחִידָה, דְּלִילָת לֵיהֶשְׁנִי** ואיתה הנקודה שהיא המלכות היא הייחוד של כל הספרות והיא מעידה על הא"ס ב"ה שהוא יחיד ואין שני לו, **דְּאוֹקְמוֹדָה עַלְיהָ רְבָנָן, שְׂצִירִיךְ לְיִהְדוֹ בְּדִי שְׂתַתְמָלִיבָהוּ**

(רח) היהל אור גורם לא מטטרו"ן דאייחו במאצע א' דאייחו רקייע.

הליימוד היומי